

Min egen "trinitariske reise"

Da jeg ganske nylig ble intervjuet, ble jeg spurt: "Hva tror du folk vil forbinde med navnet ditt om 50 år?" Jeg måtte ikke tenke mye før jeg svarte: "Jeg tror ikke at det blir begrepet Naturlig menighetsutvikling, men trolig det trinitariske kompasset." Jeg er helt overbevist om at svært mange kristne i framtida vil være engasjert av det trefargede utgangspunktet. Hvorfor? Nettopp fordi det som ligger bak fargene grønn, rød og blå, bringer en bibelsk balanse de søker etter.

Det trinitariske kompasset ble ikke oppfunnet for at jeg skulle analysere mitt eget liv. Men når jeg ser tilbake på min egen reise som kristen, ser jeg tydelig hvordan Gud gradvis har gjort meg oppmerksom på de tre fargene i kompasset.

Rød: Fokus på evangelisering og disippelskap

Det var en overveldende dag for meg da jeg tok imot Jesus personlig. Jeg ble opplært i en menighet som jeg i dag vil kalle rød. Den hadde et klart evangelisk fokus. Den hadde likevel ikke de loviske tendensene som vi ofte møter i menigheter med denne fargen. Jeg takker Gud for det. Det ble krystallklart for meg at jeg ville bruke resten av livet mitt til å hjelpe mennesker inn i et personlig forhold til Gud. Det var som om han sa til meg: "Du må aldri glemme hva jeg har gjort for deg, Christian. Jeg har tatt bort din synd. Del nå denne oppdagelsen med så mange du kan, min venn."

Grønn: Fokus på toleranse og sosial rettferdighet

Jeg ble som ung kristen engasjert i kristne grupper som fremmet fred, økologi, forsoning og sosial rettferdighet. Vi var med på ulike former for politiske aksjoner. Det flotte med disse gruppene var at de ikke viste noen tendens til relativisme eller synkretisme (religionsblanding), noe som er vanlig i den grønne sonen. Det var som om Gud ville si: "Du må aldri glemme den medlidenhet jeg har for skaperverket mitt, Christian, særlig for de fattige. Hvis du noen gang overser dette i din tjeneste, vil jeg si fra."

Jeg hadde nå gjort to åndelige oppdagelser. Jeg hadde en stor visjon for resten av livet mitt, og jeg hadde et problem. På min attende fødselsdag fikk jeg vite at jeg hadde en uhelbredelig nyresykdom som ville begrense livet mitt ganske drastisk. Dette gjorde at jeg fikk en sterk opplevelse av at livet mitt hadde hastverk. Når vennene mine levde livet på fester i helgene, arbeidet jeg i en avis for å lære å skrive. Når andre tok sommerferie, lærte jeg andre språk. Mens andre søkte akademiske titler, søkte jeg å oppnå noe som kunne bli varig. Da jeg var 20, ga jeg ut min første

Hver farge jeg oppdaget fikk meg til å se ting jeg ikke merket meg tidligere.

Mine erfaringer:

Når noen spør meg om den teologien som ligger til grunn for NaMu, refererer jeg vanligvis til boka *Paradigm Shift in the Church*. Den svarer på spørsmålet over 280 sider og har 676 fotnoter. Jeg får ofte til svar: "Jeg har lest boka, men jeg tviler fremdeles. Er du virkelig evangelikal? Karismatiker? Kanskje liberal?" Jeg svarer med å unngå å gi meg selv eller NaMu slike merkelapper. Hvis jeg gjorde det, måtte jeg forsvare det andre som er satt i den samme boksen, har skrevet og sagt. "Vi trenger ett ord som oppsummerer teologien din", sier folk. Da svarer jeg at hvis de virkelig vil ha ett ord, må det være dette ene: trinitarisk. NaMu er et treenig utgangspunkt for menighetsvekst. Dette ordet oppsummerer også min personlige teologi.

Gud har gjennom livet mitt gradvis gjort meg klar over de tre fargene. Det tok litt tid før jeg forsto at det å ha balanse mellom de tre fargene, er hemmeligheten til vekst både i menigheten og personlig.

bok. Da jeg var 21, min andre. Når livet er kort, må man arbeide mye fortere enn andre!

Blå: Fokus på følelsmessig sunnhet og åndelig kraft

Jeg ble helbredet ved forbønn åtte år etter at jeg hadde fått diagnosen. Dette var trolig den dypeste følelsmessige opplevelsen jeg har hatt i hele mitt liv, og den ble min personlige introduksjon til den blå sonen. De kristne som hjalp meg til å vokse på det blå feltet, var jordnære mennesker uten de tendensene til å åndeliggjøre som du ofte finner i karismatiske grupperinger. Det var som om Gud sa: "Jeg ønsket at du skulle få førstehånds kjennskap til min overnaturlige kraft, Christian. Uansett hvilken tjeneste du får, må du aldri glemme denne dimensjonen."

På min egen livsreise hadde jeg hatt tre betydningsfulle møter med den samme Gud, men hver gang lærte jeg å kjenne ulike sider ved ham. Ved hver farge jeg oppdaget, ble jeg i stand til å se ting jeg ikke hadde lagt merke til før. Da Gud ledet meg til det trinitariske kompasset, hjalp det meg ikke bare til å forstå kristne rundt om i verden bedre, men det hjalp meg også til å forstå mitt eget liv.

Hvilke farger har påvirket din personlige reise mest?